

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Byggm. J. A. Persson

Härad: Torna

Adress: St. Gv. brödersg. 13, Lund

Socken: Evrolöv

Berättat av: Malene Lars Olsson i Kyrkoby

Uppteckningsår: 1942

Född år: i Gårdslöv el. Björnstorp

Om en skvadedans, som skulle flyga.

När skräddaren i Övertöf kan skulle flyga.

Det var en gång en skräddare i Övertöf som hade fått i sitt hufvud att han skulle kunna flyga, det är visst nu en tredtio år sedan eller kanske mer, men om det nu är sanning det kan jag inte garantera för, men denna historia som jag nu skall berätta har jag fått veta af en person som sade att han kände honom, det var en målare Lars Olsson som var från den trakten, han blef sedermera Sjöräddningsman i Tyrnöby eller Gerdöf som det nu heter och det var sedan han var kommen dit, som han berättade denna sorgfultiga historia för mig.

Wad skräddaren kan hette det har jag glömt, och jag kan heller inte fråga Olsson at ty äfven han är nu död för flera år sen. Han hade i alla fall gjort sig en flygmakinn som han ju kallade den, men någon maskin var det ju inte, utan en starkt fjägel utaf trä, med vingor och spjert och så, på vingarne hade han satt massor utaf gåravingar som han dels köpte, och dels tillagde utaf händerna där i trakten när de slaktade gäss.

Dessa fästade han på träverket dels med stältråd, och dels med bäck, äfven lösa fjädrar använde han af både gäss och höns, han hade den uppe på loftet, han hade arbetat på den i flera år, och var mycket stolt öfver den.

Skall någon kunna göra en uppfinning brukade han säga, så skall det allt vara en skräddare, ty det är nog ingen annan som kan, men nu så skall jag tala om hur det gick med den.

Alla skräddare äro ju visst lite galna eller hur, ja kanske också alla målare, det besannas sig nog.

Så förväkte han den lite emellanåt, och då gick han upp i halmtackar, där spände han den på sig med lädersimmar, en ving om varje arm, och så störtade i ändan, och sen så tog han ett hopp ner af stacken men han kom ju aldrig långt, och så slog han sig alltid så att han fick ligga i en hel vecka eller mer efter varje uppvisning och blif så mycket beskrattad tillika, och för varje gång så måste han reparera sin s. k. maskin, innan han kunde försöka igen.

På så rätt håll han visst på i flera år att experimentera och laga sin flygmaskin och sätta allt flera gåningar på den. Men han gaf ej tappat, han var envis som djunden som det heter på nästan som en begris som är depräket säger.

Och jemt var han bekräftad för sin flygfärder, men han gaf sig inte ändå utan tänkte jemt, att trägen vinner.

Alltid när skrattade åt han så sa han bara ja vänta så bara fullständig så skall ni nog få se på nåd annat kan ni tro, jag har ju inte kunnat få riktigt med luft under vingarna dessa gångerna, men när ja får den riktigt fullständig så skall jag lätt högre upp så skall det nog gå bra.

Det är ju inte alls farligt att flyga, men de i värdet när man ska sätta sig ty då ska man slä sig så förbannat.

Så en dag så trodde han ju att nu var den så fullständig som den kunde bli, så sa de han till naboerna nu ska vi mins lif få se Evertöfs skeddare flyga som en duvra om ni så aldrig har sett det förr, och då kom det en hel del folk också.

Så tog då skräd-daren sina flygmaskinsdelar remte ett långt rep, och gick så upp i kyrktornet i Överlöfs kyrka, där spände han nu englavingarne på sig, och stjälten, samt band så repet om lefvet också, det skulle vara till att hålla igen med så att han inte kom alltför högt upp i luftlagerna så han, så han inte kunde komma ned igen.

Passa nu på repet där nere och hugg fast i ändan på det, se nu upp där nere för nu på hoppas jag ut, se upp där nere tjo så då skräd-daren, och så hoppa han ut genom lämhålet.

Så skulle de ju hugga fast i repet så inte skräd-daren kom till himmelen i förtid, så kom hans bror till att hålla sig i repet och för det om det ena benet så han ramlade på ryggen bort i en häck vid ett gräfställe och så blef ju repet stramat så han kunde ju inte flyga utan ramlade ner strax utanför kyrks-dörren, och bröt det ena benet, men det hade nog härdt än där det kan ju vem som helst bepröpa.

Men då blef skräd-daren galen och så till sin bror, va fan

hade du me reped om benet att göra, eller va skulle du i
håcken din tarse, så skulle de nog gåd bra, men när repet
blef spänd kan du väl begripa att man inte kan flyga.

Nu har jag brött benet of mig, och det är din skull din
tarse, det är inte farligt att flyga men det är värst att sätta
sig ty då ska man alltid slå sig så farbannat, och denne
gången så skulle jag byta benet också, men de e din skull din
tarse, men vänta till ja blir bra i benet igen så ska i för se
gåvärd annat, då ska ja liaväl flyga, men då ska inte den
tassen få va med, så den skraddaren kan gå sig inte.

Ja då kan du ju ramla ner och byta det andra benet
nästa gång då, så då hans bror, och skrattade.

Då skulle du nog ju slipa att va med och killa dig i
repet, du kunde titlat på det du hade för dig, så hade inte
detta händt. mente visst skraddaren.

Jag skulle ju se en galen skraddare begä självmord, för flyga
de inbillar du well ingen att när mentka kan heller.

Hållt käften, va följtar du de då, vänta bara te ja blir bra i benet.